

Ζῆτε πολὺ μὲ τὰ περασμένα μεγαλεῖς, μὲ τὸ εὐκλεῖς παρελθόν, ὥστε ἀκόμη καὶ ὅταν καμία φορὰ κατεβῆτε σ' ἐμάς κάτω, στὴν πόλη, ὁ νοῦς σας πάντα στὰ ἔλλα εἶναι γυρισμένος καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ βρεθῆτε στὰ νερά σας μὲ τὴν σημερινὴ κατάσταση, τὰ τωρινὰ χάλια. "Ετοι, γιὰ νὰ ποῦμε, ἔχετε κηρύξει πόλεμο κατὰ τῶν Περιλαϊμίων, (μόνο ποὺ δὲν μᾶς εἴπατε ἀκόμη, ποιοι εἶναι αὐτοὶ οἱ κύ-Περιλαϊμίοι), ὅταν δῆτε κανένα νὰ φορῇ γελέοντας σουρτούκο, τοῦ ἐπιτίθεσθε, ἐπειδὴ «δὲν ἔχει αἰσθηση...δῆται τοῦ κρούου, ἀλλὰ «τοῦ καλοῦ». Ἀπὸ δῆλην τὴν ζωὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ δῆλα τὰ ζωτανὰ, δῆλα τὰ τωρινὰ βλέπετε, «νοεῖτε», μόνο δῆτα δὲν ἔλλαξαν. Εἶρετε μόνο τὰ ἀρχαῖα, καὶ κύτα βλέπετε ἀκόμη καὶ ἔκει ποὺ δὲν εἶναι. Στὸ Φάληρο δέλπετε ρηγματας παρὰ θῖν· δῆλος καὶ τρήχεις. Εἶρετε μόνο δὲν εἶναι στὸν ἄρεα· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰ δῆλα πάλι, μόνο τὰ νεκρά, δῆτα δὲν μιλοῦν. Στοιχηματίζω πῶς δὲν «νοεῖτε τὶ εἶναι τὸ σπουδγίτι, τὶ εἶναι τὸ γεράμι. Θὰ ἀκοῦτε τὸ κελεύθημα τῶν ἀηδονιῶν, στὸν Βασιλικὸ κῆπο καμία μαγευτικὴ νυχτιὰ καὶ θὰ σᾶς θυμίζει τὸ πολὺ πολὺ τὸν κέλαδον καὶ δρυμαγδὸν τῶν δημητριῶν ἡρώων. Ἀπὸ δῆτα εἶναι: στὸν ἄρεα ξέρετε μόνο τὰ δριψιδῆ, (τὶς σερμπατίνες· αὐτὸ τὸ «κείκαζω» ἐπειδὴ δὲν τὸ λέτε καθηρά· τὰ παρακάτω ὅμως τὰ πῆρα ἀπὸ τὸ φιλικό σας γράμμα) τὸν κυανοῦν ἡμῶν οὐρανὸν, δῆς διεπιδιδαγώγησε τὴν ψυχὴν σας (πῶς;) καὶ τὶς πινακίδες τῶν μαγαζίων.

"Ετοι: μᾶς πληροφορεῖτε, δῆται ἡ μπίρα πουλιέται στὰ ζυθοπωλεῖα, δῆται τὸ φωμὶ σας τὸ ἀγοράζετε στὰ ἀρτοπωλεῖα, καὶ δῆται καταφεύγετε στὰ μπακάλικα τῶν παντοπωλῶν, κάθε φορὰ ποὺ ἔχετε ἔλλειψη ἀβυρτάκης ἢ ἀρψών. Κι αὐτὸ δηλαδὴ δὲν τὸ λέτε καθηρά, ἀλλὰ ὑποθέτω δῆται τέτοια τρῶτε. "Ἐνας ἄνθρωπος, τοῦ δποίου ἡ γλῶσσα εἶναι αέροια ὑπάρχει καὶ εὑρίσκεται» γίνεται νὰ βρήκῃ εἰς τὸ στόχο του σαρδέλες· πρὶ! αὐτὲς εἶναι καλὲς γιὰ τοὺς ἀπαίσιους χυδαίστας· αὐτὲς ἔχεις μείνουν γιὰ κείνους ποὺ τοὺς λέπει «ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς ἔκεινη ἡ» κλπ. Τὸ δῆλο καὶ μὲ τὴν ἀβυρτάκην, ἡ ἀβυρτάκη, τῆς ἀβυρτάκης. «Εὔρισκετε, κύριοι, ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῆς τίποτε τὸ ἐπιλήμιον;» καθόλου. "Η μουσιάρδα πάλι τῆς μουσιάρδας, ἀν τὸ πῆρε κανεῖς, ἡ ψυχὴ του γέμει ταπεινῶν αἰσθημάτων. "Ἄς μείην λοιπὸν καὶ αὐτὴ γιὰ δῆσους δὲν ἔχουν αὐτιὰ γιὰ τὴν γλυκυτέραν μουσικήν. Μόνο μὲ τοὺς παντοπώλας τὰ μπλέξατε. "Εδῶ μᾶς τὰ χαλάτε. "Ο Κοραῆς τοὺς

εἶχε βαρτίσει βακαλλας· ἔτοι καὶ τὴν λέσχη σας τὴν ἔλεγε ιλωβόν· (γιατὶ ἀραγε;); δὲν ἔχετε λίγα σῖση καὶ γιὰ μᾶς; μὴ ξεχνάτε πῶς μᾶς εἴπατε θηριά· ἀλλὰ ἀφοῦ ὄντεις τὸν Κοραῆν τί νὰ εἶπω πλέον;

"Αλλὰ θὰ πῶ ἀκόμη κάτι. Γιατὶ μοῦ φαίνετε δῆται οἱ πτερυγισμοὶ τοῦ πνεύματός σας στοὺς ἀρχαῖους συνδέονται μὲ κάποια γενικότερη ἀφρορημάδα ἢ δπως καὶ δὲν τὸ λέν οἱ φυχίατροι. Λουστρένετε τὰ παπούτσια σας, καὶ τὴν στιγμὴν δῆται τὸ παιδί ρωτῷ, ἀν δὲν κύριος θέλῃ βερόνικη, ἐσεῖς κάμετε σκέψεις γιὰ τὸ πατριωτικὸν μένος τῶν μικρῶν βιοπαλαστῶν, καὶ τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ τῶν μεταλλαξάντων τὰ αὐτῶν ὄντα σας εἰς στιλβωτὰς ὑποδημάτων.

Στιλβωτὴς ὑποδημάτων ἀντὶ λοῦστρος· ἡ λέξη μοῦ ἀρέσει· δὲν εἶναι ἀσκημητό μόνο ποὺ εἶναι λίγο μικρή. "Ἐπι τέλους ὅμως εἶναι καλή· τὸ λουστράρισμα βαστᾷ ἀρκετὴ ὥρα, ὥστε προφτάνει κανεὶς νὰ πῆ. «Στιλβωταϋποδημάτων» πρόσεχε τὸν νοῦν καλλιοπήν· δὲν στιλβωτὶς εὐ τὰ ὑποδημάτα». "Αν ὅμως πρόκειται νὰ βρίσετε κανένα, νὰ τὸν «προσαγορεύστε», καθὼς τὸ λέτε, καὶ νὰ τὸν πῆτε λοῦστροπῶς θὰ τὸν εἰπῆτε τότε; στιλβωτὰ ὑποδημάτων;

Τὸ βλέπετε ὑποθέτω καὶ μόνος σας, δῆται εἶναι δῆλως διόλου ἀδύνατο νὰ συνεννοθοῦμε. Νάλοιπὸν τὸ εἶχαμε μόνο νὰ σᾶς ποῦμε. Είστε ἀλεύθεροι νὰ ἔχετε ὅτι γνώμη θέλετε γιὰ τὴν φύση καὶ τὸν σκοπὸ τῆς Μεταρρυθμίσεως, γιὰ τὸ πνευματικὸ καὶ ἡθικὸ ποιὸν καὶ τὰ ἐλαττήρια τῶν ὄπαδῶν της.

Δὲν ζητοῦμε καθόλου νὰ σᾶς «ξέαναγκάσωμεν» — ποιός σᾶς ἔξηνάγκασε; σᾶς ἔξεβίσκε ποτὲ κανένας δημοτικιστὴς στὸ δρόμο; — νὰ καταλάβετε τὴν ἀνυπολόγιστη, κοινωνικὴ, παιδαγωγικὴ, λαοπλαστικὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ Ἀναμόρφωση;

Πρέπει ὅμως, ἀν δῆται ἀλλο, τούλαχιστο νὰ καταλάβετε, δῆται δὲν σᾶς δώσαμε τὸ δικαίωμα νὰ μηρισθῆτε τὴν φιλοπατρία κανενὸς μας, κανενὸς Ἐλληνος δημοτικιστῆς. "Αλλὰ τούλαχιστο γυρεύουμε σεβασμὸ πρὸς τὴν εἰλικρίνεια τῶν προσώπων ποὺ ἀγωνίζονται τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν. Καὶ ἀν δὲν σᾶς περισσεύει σεβασμὸς γιὰ τὰ πρόσωπα, ἀπαίτουμε τὸν σεβασμὸ πυός τὴν ἐλευθερία τῆς γνώμης, τῆς ιδέας.

(ἀκολουθεῖ)

ΜΑΝΩΛΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

τὴν πῆρε κατόπι νὰ τὴν σπουδάσῃ, ἔμελλε μόνο πιὸ ὑπέρτερα νὰ τὴν νοιώσῃ κατάβαθτά του. Καὶ νὰ πουτώρα, ἔτοι, μὲ μιᾶς, τοῦ γέμιζε τὴν ὑπαρξὴν του ἡ Ἀντιγόνη. Θέξεψε πῶς στὴν Ἀντιγόνη ἔβλεπε τὰ ιστορικὰ του, ἔβλεπε ὡς καὶ κείνα ποὺ ἔπρεπε νὰ κάμη καὶ ποὺ δὲν τάκαμε. Ξαναπέρασε τὸν ἀμιγοῦ χορό, «Ἐρως ἀνίκατε μάχαν». "Ἄχ! ἡ Ἀγάπη! "Ἄχ! τὰ μάγουλα τῆς κόσος τὰ τρυφερὰ ὅπου φώλιαζε ἡ Ἀγάπη, τότες, δῆται τὴν ἀντάμωσε στὰ γεφυράκια τῆς Βενετίας! "Ἐτρέξε γοργά νὰ τὴν πιάσῃ, τὴν ἐπιασε, μὰ ἐπειτα δὲν τὴν ἀκολούθησε ὡς τὸ σημάδι ποὺ τοῦ φώναζε ἡ Ἀγάπη νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, δὲν τὴν ἀκολούθησε ὡς τὸν τάφο, σὰν τὸν Αἴμωνα ποὺ θάρτηκε μὲ τὴν ἀγάπην του μαζί! "Ἄχ! τὲ θάνατος ἔκεινος! Καὶ πῶς καταλάβαινε ζωὴ καὶ θάνατο συνέκμα διμεγάλος διποιητής! Μιλούμε οἱ νεώτεροι ἔμεις γιὰ αἴστημα, γιὰ κόσμους ἡθικούς ποὺ τοὺς ἀνακαλύψαμε τάχα, γιὰ καινούρια καρδιοχτύπια τῆς ἀγάπης. Κολταζε τὸν Αἴμωνα τὸν ἀρχαῖο πῶς σκοτώνεται, ἀφοῦ σκοτώθηκε ἡ Ἀντιγόνη, πῶς βίχνεται ξεφρενιασμένος, πῶς τυλίγεται μέσα στὴν ύγρη, στὴν ἐτοιμόθανη ἀγκαλιὰ τῆς παρθένας, καὶ πῶς μὲ τὸ στερνὸ τὸ φύσημα χύνει στὸ πρόσωπο της τὸ λεφκό, τὸ μαρμοκόκκινο τὸ βέρμα ποὺ πε-

τιέται σουβλιὰ πρὸς τὸ κορμὶ της ἀπὸ τὸ στῆθος του τὸ λαβωμένο. Καῖται δὲν νεκρὸς περὶ νεκρῶν. Καὶ τὶ λύσσα, καὶ τὶ φουρτούνα, καὶ τὶ θαύρος στὴ γλώσσα τοῦ ποιητῆ, ποὺ δὲ τι καὶ ἀν πῆρε δὲν τὴν φτάνεις. Νάπαλος καὶ τὸ Φραντζέσκα! Νάπως τελέστηκε δὲ γάμος τους δι μιστικὸς στοὺς δόμους του "Άδη — ὅπου δὲν κατέβηκε δὲν τὴν "Ολια.

"Η Πλάνη καὶ πάντα ἡ Πλάνη! Πάντα ἡ ἀστηλαχνηθεῖσα! Μήπως σὰν τὸν Κρέοντα καὶ δὲν ἀντέρεις, ἀπὸ πλάνη — καὶ τὶ πειράζε ποὺ δὲ πλάνη του εἴτανες ἀλλη; — δὲν τὴν ἀφησε, δὲν τὴν παρκίτησε, δὲν τὴν ξώρισε, δὲν τὴν κλείδωσε, ὅπως καὶ δὲ τύραννος τὴν Ἀντιγόνη, ζωτανή, στὴν πέτρινη τὴν κάμαρα, στὴ σκότεινη σπηλική, στὸ λιθόστρωτο τάφο τῆς Άρξατιας, ἀπ' ὅπου δὲν μπορεῖς πιὰ νὰ βγῆς; Μήπως δὲν εἶναι ἀσπαστος γύρο γύρο σου τοῖχος καὶ ἡ Αρδόστια; Κουνίσσαι, θέλεις νὰ ξεκινήσῃς, ἀδύνατο. "Ενα παράθυρο νάνοιζης, μιὰ πόρτα, μιὰ χαραμάδα, τίποτα! Τὴν ἀνάσα σου γυρέσσεις καὶ δὲν τὴν βίρσκεις. Σηκώνεσαι καὶ ξαναπέρτεις. Στὸ κρεββάτι, στὸ κρεββάτι μὲ τὴ θέρμη. Καὶ δὲν τὸ καταλάβαινε δὲν τὴν Αντρέας!

"Αξαφνα, σὰ νὰ τὸν πέρασε ἰδέα στὸ νοῦ του, ἀστροπελέκι, ἔσκυψε στὸ γραφεῖο του, χωρίς καλ-

Ο ΝΟΥΜΑΣ,,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὸν 'Ελλάδα Δρ. 10. — Γιὰ τὸ 'Εξωτερικὸ Φρ. χρ. 10.

20 λεφτά τὸ φύλλο λεφτά 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ: Στὰ κιόσκια τῆς Ηλατείας Συντάγματος, 'Ομόνοιας, 'Υπουργείου Οικονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιόδρομου, ('Οφθαλμιατρεῖο), Βουλῆς, Σταθμοῦ Ήποδρόμου Σιδηρόδρομου ('Ομόνοια), στὸ καπνοπωλεῖο Μανωλακάκη (Ηλατεία Στουρνάρα), 'Εξάρχεια, στὰ βιδιοπωλεῖα «Εστίας» Γ. Κολάρου καὶ Σακέτου [δόδες Σταδίου, ἀντικρὺ στὴ Βουλή]. Στὸ Βόρειο βιδιοπωλεῖο Χριστόπουλου.

«Η συντρομή πλερώνεται μπροστά καὶ εἶναι ἐνὸς χρόνου πάντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Τύπος ποὺ δὲ μορφώνει — Πρόδεδρος ποὺ πλερώνει — Πριγκηπικὸ γράμμα — Νόμος γιὰ τὸν μαλλιαρόν !

ΚΑΛΑ τὰ εἶπε δ. κ. Παναγιωτάπουλος τὴν περασμένη Τρίτη στὴ Βουλή. Γιατί, μαθής, νὰ μὴν πλερώνοντε φόρο γὰρ τὸ χαρτὶ τους οἱ φημερίδες, καὶ νὰ πλερώνοντε φόρο εἰς ἄλλους ἀκόρεττος; μήτως, εἶπε, δὲν ὑπάρχει μιὰ μερίδα τῆς δημοσιογραφίας ποὺ μὲ τὴ πορογραφήματα της διαφθείρει τὸν ἀναγνωστης της;

«Ολοι οιφωνοῦμε σ' αὐτὸν καὶ ἀλιοι οιφωνοῦμε ἀπὸ τὸ χαρτὶ φορολογίστας καὶ εἴται καὶ τὸ φημερίδες λιγότερος θὰ βγάλουνται καὶ δοὺς βγάλουνται δὲ δύο μεταμορφωτόνουσαν κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ ὡς σεντόνια καὶ δὲ θάνατακαζόνουσαν ἀπὸ τὴ ποτογραφήματα τους γὰρ δημοσιεύουν κάθε λογῆς παλιοπέραματα.

«Οσοι ἀποτη

κ. Πρωτοπαπαζήνης, έτις δέ Σάλλογος τοῦ καὶ Βικέλης ζημιώντες κάθε χρόνο 12 χιλιάδες δραχμές καὶ τις πλερόνες ἀπὸ τὴν τούτην τούτην δραχμές τὸ μήνα γιὰ νάνη πρόσδρος, ἐνῷ μερικοὶ ἄλλοι γίνονται πρόσδρος γιὰ νὰ τετέλουνται χιλιάδες τὸ μήνα.

Νῦ λοιπὸν καὶ ἔνας ἀθρωπὸς στὸ Ρωμαῖκο ποὺ πλερώνει χιλιες δραχμές τὸ μήνα γιὰ νάνη πρόσδρος, ἐνῷ μερικοὶ ἄλλοι γίνονται πρόσδρος γιὰ νὰ τετέλουνται χιλιάδες τὸ μήνα.

*

ΟΛΟΙ ξεκαλουθοῦντες νὰ ἐπιμένουν πὼ; δὲν πρέπει νὰ πάρουν ἐπὶ ρεράγηση τὰς Βασιλόπουλα, γιὰτὶ δὲν κάνουν τίποτα, ἢς μάθουν, γιὰ νὰ λουφέσουν, πῶς τὰς Βασιλόπουλα δουλεύουν καὶ μὲ τὸ πραπάνου μάλιστα.

Ίδου καὶ ἡ ἀπόδεξην· ἡ Α. Υ. διπλήκητας Νικόλαος ἔδωσε, λένε, θερμὸν συστατικὸν γράμμα στὸν Κουρούπη τὴν καὶ Μπενάκη τῆς Ἀλεξάνδρεας καὶ μὲ τὸ γράμμα αὐτὸν δικούπης μπρότερο καὶ ἔκανε κάτου στὴν Ἀλεξάνδρεα χρυσὲς δουλεῖς.

Ἄστο δὲ τὸ βλέπετε καὶ στὸ σημερινὸν ἔθρον «Σύγγραν» τοῦ Ντίλη.

Τὸ νὰ ὑποστηρίξει λοιπὸν ἔνας Πρίγκηπας τὴν φιλολογία μας, λίγο τόχετε;

*

ΛΥΣΣΑΞΑΝ οἱ βιβλιοκίνητοι μὲ τὸ νομοσκέδιο γιὰ τὰ διδυγτικὰ βιβλία, καὶ ἔνας μάλιστα ἀπ' χύτοις, στοὺς «Καιρούς» τῆς Ημέτης, μᾶς ρωέωσε πῶς ἤξεινούριος νόμος γίνεται μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γκωνᾶν οἱ μαλλιάροι στὴ ἐκπατέψη καὶ νίκριντουν τὰ συγγράφουν διδυγτικὰ βιβλία.

Άστο τὸ καλὸ δὲ βλέπουμε νὰ γίνεται μὲ τὸν καινούριο νόμο μὲ καὶ ἡ γενότενε, νάνη ψέματος δικρογράφος τῶν «Καρδιῶν» πῶς πάντα καλύτερη, καὶ ψέματινώτερη δουλιὰ θὰ κάνουν οἱ μαλλιάροι ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς μπακάληδες ιῆς παιδείας.

—

ΝΟΤΗΣ ΡΟΝΤΑΚΗΣ

Άρκειτη θύπη προξένητος στοὺς φίλους μας τῆς Πόλης δὲ θάνατος τοῦ νέου δικηγόρου Νότης Ροντάκη, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ γεμάτους ζωὴς ὑποστηριγμένης τῆς θέμινης μας γῆλωσσας. Ο Νότης Ροντάκης — ἀδερφὸς τοῦ Γιώργου Ροντάκη ποὺ τύπωσε μιὰς Ρωμαῖκης Γραμματικής — εἶχε πολλές γνωριμίες καὶ στὸ φιλολογικὸ κόσμο τῆς Ἀθήνας.

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Πρόπεροι ποὺ καὶ Μουρουζούμινα τῶν ἑρημερίδων βρισκόταν στὸ πρώτο στάδιο της, δὲ κακημένοις δὲ Μουρουζῆς φοβέρισις πῶς θύλει νὰ κατεβεῖ στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ σφίξῃ τοὺς διάφορους Μουρουζούραφους.

— Ή θοβέρα τότε εἶχε σταρκήσει λιγο τὴν ἀναγνωστογραφία. Τώρα δὲ Μουρούζης πέθανε καὶ ἡ ἀναγνωστογραφία πήρε φόρο, φορτώνοντας στὴ ράχη τοῦ πεθαμένου τρώως χιλιαὶ περίπου ἀναγνώσματα.

— Ελπίζουμε πῶς αὐτὰ θύλα καὶ τὰ τελευταῖα, ἔχοντας καὶ ἄλλους ποὺ πρόπεροι τοὺς κειροτήσανε βασιλία τῶν ἀγρίων, θελήσουν αὔριο νάνη τὸν ἀναστήσουν γιὰ νὰ βροῦνται περιστασην νὰ μάς ξεφουρνίσουν τὴν δεύτερη χιλιάδα ἀναγνώσματα γιὰ τὸ Μουρούζη.

— Ή Φιλοδογικὴ ἀκρίδα ἔκκολουθάει νὲ πέφτει στὴν Ἀλεξάνδρεα. Γιὰ νὰ σωθεῖναι μᾶς καὶ καλὴ οἱ Ἀλεξανδρίνοι ἀπ' αὐτὸν τὸ κακό, τοὺς συδουλεύουμε νάρχινάσουν καὶ αὐτοὶ νὰ κάνουν ἔβαγανη φιλοδόχους γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

— Τοὺς στέλνει λ. χ. η Ἑλλάδα πέντε λογίους, νὰ μῆς στέλνουν καὶ αὐτοὶ ἄλλους πέντε. Αδιάφορο ἐνὶ τὸ ποιητηταὶ δὲν είναι η Ιδιαὶ—Κουρούπηδες, βλέπετε, δὲ Βγάζει κάθε τόπος—μὰ ἡ παστήτη είναι ἀρκετὴ νάνη γάτας τὸ πατούνομία μας νὲ λάβει τὰ μέτρα της.

— Εἰρώθηκε καὶ αὐτὸν, πῶς δοῖς κατεβάσιν στὴν Αλγυπτο, ήπιτοροῦν ἄξιόλογα νὰ γεργυγηριστοῦν γιὰ φιλολογικοὶ πρόσφρυγες.

— Μᾶς φοβίζει καὶ μᾶς δὲ τρόπος ποὺ θὰ τυπώνουνται τὰ διδυγτικὰ βιβλία, ίμε νὰ φησιτεῖ δικινούριος νόμος. Θὰ δίνεται, λέει, τὸ τύπωμα τοὺς σ' ἐργολάβους.

— Μ' χύτο τὸν τρόπο, δὲ περιουσιάζουνται πακουστήδες λ. χ. νὰ ζητῶνται νὰ τυπώσουν τὰ βιβλία, δῆν παρουσιάζουνται σήμερα μπακάληδες καὶ παίρνουν ἐργαλαδία τὰ παπούτσια τοῦ στρατοῦ τὴν τραπεζῆτες καὶ ζειδίνουν τὸ ρευχισμὸν του.

— Κάπιος ἀλλος τρόπος νὰ βρεθεῖ, λιγότερο ἐργολαβῆδες καὶ λιγότερο Ρωμαῖκος.

— Στὸν ἀστείο πόλεων τῶν καθηρευουσιάνων κατὰ τῆς Δημοτικῆς στὴν Πόλη, ἔλαβε μέρος καὶ δὲ Αγγελος Σημιριώτης μ' ἔνα κάπως ἀνόητο γράμμα του ποὺ τυπώθηκε στὴν «Κωσταντινούπολη».

— Ο Σημιριώτης, θερροῦμε, δέντα είτενται ἐδώ πακουμέν τὸ Δημοτικιστή. Καθόλου λοιπὸν περάδεσο τῶρα στὴν Πόλη νὰ κάνει τὸν καθηρευουσιάνο. Κατὰ τὴν τόπο καὶ κατὰ τὴν περίσταση.

— Μᾶς μαλλώνεις δὲ φίλος Τιμ. Σταθ. στὴν «Ἀρέπολη» τῆς Ημέτης πῶς δὲν ἀλλάζεις μυαλό θερρεῖ δὲ φίλος πῶς τὸ μυαλό είναι κολλάρο νάνη τέλλαζει κανεὶς κάθε πρωΐ; Νὰ μᾶς τὸ πεῖ αὐτὸν, τὸν παρακαλοῦμε. Ο ΙΔΙΟΣ

δέους ὑποδηματοποιεῖν τοῦ Α. Μπίν, ἀλλὰ καὶ μὴ λαμβάνων δὲ αὐτά,

(«Ἀκρόπολη» 9 τοῦ Φλεβάρη, σελ. 1, στήλ. 6)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μιλ. Δια. Μαργαρίτης Λιθαρέ τὴν συντροφὴ ἐπὸ 86ηρ 906—86ηρ 907 καὶ εὐχαριστοῦμε. — κ. Παραδέσιον. Ο φίλος Χαρ. Αντριάδης δὲ τὰ γράφει στὴν καθηρευουσιά ἡγράπτεις «Ανδρεάδης». Θέτε μπορεῖ νὰ πεῖ ἀξιόλογα πῶς δὲν είναι δὲ ίδιος μὲ τὸν καθηρευουσιάνος συγγραφέας. Κοιτάξει καὶ στὴν «Ἀκρόπολη» τὸ ἔθρον του γιὰ τὸ Μουρούζη.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

«Ο Δρούτσας ὑποδηματοποιὸς, ἔχων λαμβάνει μὲν μερικὰ χρήματα ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς δόδου Στα-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1907

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	31 Ιανουαρίου 1907	31 Δεκεμβρίου 1906
Ταυτοτ.	Εἰς μεταλλεύματα	2,822,138.50
	Εἰς Τραπέζια γραμμάτια	268,265.—
	Εἰς κέρματα διόρχησα καὶ μονόδραχμα	1,616,456.—
	Αντιτίμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ Εξωτερικόν	34,740,428.30
	Εξωτερικὴ λαμπτήρας. Προϊόντα εκδόσεων. Βέν. Δαν. εἰς γρ. Ελλ. Σιδ 4% τοῦ 1902	12,470,748.83
Δάνειον πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἀναγ. κυκλοφ. Τραπ. Γραμμ.	65,778,575.42	65,778,575.42
τὸ πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν διδράχμων καὶ μονόδραχμων.	10,500,000.—	10,500,000.—
Ιμαλογίας θεικῶν δανείων Εἰς Τραπ. Γραμμάτια	53,102,483.35	53,261,121.60
	2,040,000.—	2,040,000.—
	21,923,715.34	21,646,375.05
	2,713,212.72	2,497,568.26
	11,059,653.01	12,245,138.20
	5,259,242.34	5,737,380.32
	63,235,833.29	62,345,114.29
	45,318,448.97	45,953,525.56
	12,707,671.16	12,619,398.06
	4,627,755.01	4,560,537.91
	4,920,988.50	4,920,988.50
	1,500,000.—	1,500,000.—
	1,780,800.—	1,780,800.—
	236,999.17	1,096,669.87
	8,514,602.86	8,496,887.21
	2,914,060.41	2,902,085.56
	1,640,547.64	1,634,521.35
	2,546,731.30	2,563,836.95
	4,693,481.91	2,307,867.53
Διάφοροι λογαριασμοὶ	383,950,692.84	385,574,311.39

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον	20,000,000.—	20,000,000.—
Αποθεματικὸν κεφάλαιον τακτικὸν καὶ ἔκτακτον	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ		
α') ήδη λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.	Δρ. 65,778,575.42	
β') » » τῆς Εθνικῆς Τραπέζης.	50,293,431.59	